

The Effectiveness of Self-efficacy on Achievement Motivation of Medical Sciences Students

Nasim Mohammadi¹, Mojgan Daftari Ekbatan²

1. Department of Educational Sciences, Faculty of Educational Sciences and Psychology, University of Mohaghegh Ardabili, Ardabili, Iran

2. Educational Sciences, Faculty of Psychology and Educational Sciences, University of Alameh Tabatabae, Tehran, Iran

Article Information

Article history:

Received: 2016/12/31

Accepted: 2017/03/14

Available online: 2017/04/30

EDCBMJ 2017; 10(1): 36-41

Corresponding author at:

Nasim Mohammadi

Department of Educational Sciences, Faculty of Educational Sciences and Psychology, University of Mohaghegh Ardabili, Ardabili, Iran

Tel:

+989370971368

Email:

nasimmohammadi@vatanmail.ir

Abstract

Background and Aims: The purpose of this study was to investigate The Effectiveness of Self-efficacy on Achievement Motivation of Students.

Methods: The research method was semi-experimental with pretest-posttest design with control group. The statistical population of study included all students in Guilan University of Medical Sciences in 2015 academic year, that among them 30 students were selected by using random sampling method and assigned to experimental group (15 individuals) and control group (15 individuals). The experimental group had received 8 sessions of Self-efficacy program. Achievement Motivation questionnaire used to data gathering. Data were analyzed by multivariable co-variance test.

Results: Findings indicated that the research hypothesis of effect of Self-efficacy on Achievement Motivation of Students had been proven and students of experimental group in comparison with control group, in posttest had a significantly increases test anxiety and academic burnout.

Conclusion: So, we can conclude that Cognitive Self-efficacy Program has a significant effect on Achievement Motivation of Students.

KeyWords: Self-efficacy, Achievement Motivation, Students.

Copyright © 2017 Education Strategies in Medical Sciences. All rights reserved.

How to cite this article:

Mohammadi N, Daftari Ekbatan M. The Effectiveness of Self-efficacy on Achievement Motivation of Medical Sciences Students. Educ Strategy Med Sci. 2017; 10 (1) : 36-41

Farnam Inc.

راهبردهای آموزش در علوم پزشکی

دوفاصله علمی پژوهشی

۱۳۹۶-اردیبهشت

2017;10(1): 36-41

www.edcbmj.ir

مقاله اصلی

بررسی اثربخشی آموزش خودکارآمدی بر انگیزش پیشرفت دانشجویان علوم پزشکی

نسیم محمدی^۱, مژگان دفتری اکباتان^۲

۱. گروه علوم تربیتی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران

۲. گروه علوم تربیتی، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

چکیده

زمینه و اهداف: پژوهش حاضر باهدف تعیین اثربخشی آموزش خودکارآمدی بر انگیزه پیشرفت دانشجویان علوم پزشکی انجام گرفت.

روش بررسی: روش پژوهش به شیوه نیمه آزمایشی با طرح پیش آزمون-پس آزمون با گروه کنترل اجرا شد. جامعه آماری پژوهش حاضر را کلیه دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی گilan تشکیل می دادند که از میان آنها به روش نمونه گیری تصادفی ۳۰ نفر از دانشجویان در سال تحصیلی ۱۳۹۵ به طور تصادفی در گروه آزمایش (۱۵ نفر) و گروه کنترل (۱۵ نفر) جایگزین شدند. به گروه آزمایشی، ۸ جلسه برنامه خودکارآمدی داده شد. برای جمع آوری داده ها از پرسشنامه انگیزه پیشرفت استفاده شد. داده ها از طریق آزمون آماری کوواریانس مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته ها: یافته ها نشان داد که فرضیه پژوهش مبنی بر اثربخشی آموزش خودکارآمدی بر انگیزه پیشرفت دانشجویان مورد تأیید قرار گرفته است و دانشجویان گروه آزمایش نسبت به دانشجویان گروه کنترل در پس آزمون به طور معناداری، انگیزه پیشرفت بیشتری داشتند.

نتیجه گیری: بنابراین، می توان نتیجه گرفت که آموزش خودکارآمدی در افزایش انگیزه پیشرفت دانشجویان اثربخش است.

کلمات کلیدی: آموزش خودکارآمدی، انگیزه پیشرفت، دانشجویان.

کپی رایت ©: حق چاپ، نشر و استفاده علمی از این مقاله برای مجله راهبردهای آموزش در علوم پزشکی محفوظ است.

اطلاعات مقاله

تاریخچه مقاله

دریافت: ۱۳۹۵/۱۰/۱۱

پذیرش: ۱۳۹۵/۱۲/۲۴

انتشار آنلاین: ۱۳۹۶/۰۱/۲۰

EDCBMJ 2017; 10(1): 36-41

نویسنده مسئول:

نسیم محمدی

گروه علوم تربیتی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران

تلفن:

۰۹۳۷۰۹۷۱۳۶۸

پست الکترونیک:

nasim.mohammadi@vatanmail.ir

مقدمه

سرمایه گذاری، صرف انرژی در تکالیف و چگونگی احساس فرد درباره آنها را تحت تأثیر قرار می دهد. به ویژه انگیزش پیشرفت، انگیزه روان شناختی فraigiran است که با اثرگذاری بر انواع مختلف فعالیت های تحصیلی به تمایل فرد برای رسیدن به هدف های تحصیلی اشاره دارد^[۱]. دانشجویانی که نسبت به موفقیت از انگیزش پائینی برخوردارند، به سختی کار نمی کنند و احتمالاً خود پنداره ضعیفی دارند^[۲]. Hatice این باور است که انگیزش تحصیلی باهدف های ویژه، نگرش ها و باورهای خاص، روش های نائل شدن به آنها و تلاش فرد در ارتباط است^[۳]. انگیزش دارای شکل های متفاوتی بر روی یک پیوستار است که عبارت اند از: انگیزش درونی (افراد را به صورت خودجوش و درونی به انجام تکلیفی خاص به حرکت و امید دارد و به غیر از پاداش های

دانشجویان هر جامعه، قشر کارآمد و آینده سازان هر کشور هستند، گروهی که بخش عمده برنامه ریزی و بودجه هر کشور را به خود اختصاص می دهند و پیشرفت تحصیلی آنها، در کسب موفقیت های آتی شان از اهمیت بسیاری برخوردار است. بنابراین شناسایی عوامل مؤثر بر انگیزش پیشرفت تحصیلی دانشجویان و توجه به آنها گامی به سوی توسعه پایدار است. پژوهشگران بیان می کنند مهم ترین نشانگر بازده علم و برجسته ترین نشانگر کاری که هر نظام آموزشی باید انجام دهد، پیشرفت تحصیلی یادگیرندگان است. از این راه موفقیت هر نظام آموزشی بستگی به این دارد که آن نظام تا چه حد و به چه میزانی توانسته است به عملکرد مورد انتظار دست یابد^[۴]. انگیزش فraigiran بخش پیچیده ای از رفتار انسانی است که چگونگی انتخاب، میزان

می‌خورد. لذا هدف پژوهش حاضر، تعیین اثربخشی آموزش گروهی خودکارآمدی بر انگیزش تحصیلی دانشجویان است. نتایج این پژوهش می‌تواند قابل کاربرد برای مسئولان مدارس و به خصوص روان‌شناسان و مشاوران مدرسه باشد.

روش بررسی

پژوهش حاضر از نظر هدف، کاربردی بوده و از لحاظ روش، نیمه‌آزمایشی می‌باشد که در آن از طرح پیش‌آزمون-پس‌آزمون با گروه کنترل استفاده شده است.

جامعه آماری پژوهش حاضر را کلیه‌ی دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی گیلان تشکیل می‌دادند که از میان آن‌ها به روش نمونه‌گیری تصادفی ۳۰ نفر از دانشجویان در سال تحصیلی ۹۶-۱۳۹۵ به طور تصادفی در گروه آزمایش (۱۵ نفر) و گروه کنترل (۱۵ نفر) جایگزین شدند.

برای گردآوری داده‌ها از ابزار زیر استفاده شده است:

مقیاس انگیزش پیشرفت (ACMT): ابزار مورداستفاده در این پژوهش آزمون انگیزش پیشرفت (ACMT) مبتنی بر روش تکمیل حمله‌ها بوده است. Bahargava این آزمون را در سال ۱۹۹۴ ساخت و کرمی در سال ۱۳۷۸ آن را به فارسی ترجمه کرد. پایایی این آزمون در روش باز آزمایش به فاصله یک ماه با بررسی پاسخ‌ها برای اندازه‌گیری جنبه‌های موردنظر شاخص پایایی ۰/۷۸ و ۰/۷۸ گزارش شده است، همچنین مقادیر پایایی برای نسخه انگلیسی آزمون ۰/۹۱ و ۰/۷۸ گزارش شده است^[۱۲]. توافق نمرات این آزمون با معیار آزمون نیاز به پیشرفت و پیشرفت‌های تحصیلی در موارد مختلف آزمایش شده است. توافق نمرات این آزمون با آزمون پیشرفت تحصیلی (عمومی) ۰/۷۵ گزارش شده است. در مورد نسخه انگلیسی این آزمون مقادیر شاخص روایی ۰/۹۰ و ۰/۸۵ گزارش شده است^[۱۳]. پایایی این ابزار در این پژوهش به دست آمد. نمونه‌ای از پرسش‌های مربوط به این آزمون به شرح زیر است: «آنچه بیش از همه در زندگی خود می‌خواهم این است که: الف- زندگی خانوادگی دلخواه را کسب کنم، ب- در اجتماع آدم متهوری باشم، ج- چیزی را انجام دهم که کوشش می‌طلبد».

شیوه اجرای پژوهش: بعد از طی مراحل اخذ مجوز و انتخاب نمونه، ابتدا شرکت‌کنندگان آزمایش و گروه کنترل پرسشنامه انگیزش پیشرفت را پر کردند، سپس شرکت‌کنندگان گروه آزمایش ۸ جلسه آموزش خودکارآمدی را دریافت کردند (۴ هفته، هفته‌ای دو روز و هر روز حدوداً یک و نیم ساعت) و شرکت‌کنندگان گروه کنترل هیچ‌گونه برنامه‌ای را دریافت نکرده

بیرونی، انجام خود تکلیف برای فرد ارزشمند است، انگیزش بیرونی (افراد را به خاطر پاداش‌های بیرونی مجبور به انجام یک تکلیف می‌نماید) و بی انگیزشی (حال فقدان قصد و اراده برای انجام تکلیف) که هر کدام دارای چند زیر مؤلفه است^[۱۴].

تابه‌حال تکنیک‌ها و فلسفه‌های مربوط به افزایش انگیزش تحصیلی، کند و اغلب نتایج نامیدکننده داشته‌اند. این شیوه‌ها بیشتر بر سبب‌شناسی تکیه‌دارند. لذا به نظر می‌رسد در شرایط فعلی نیاز به یک شیوه موفق و فوری در جهت افزایش انگیزش تحصیلی باشد. به نظر می‌رسد که عمدۀ تمرکز این روش باید روی نتایج سریع باشد. تمام انسان‌ها داری نظام باورها هستند و نظام باورها دنیای انسان‌ها را ساختار بخشیده و به تجارب معنی می‌بخشد. بسیاری از عدم انگیزش تحصیلی که دانشجویان در تحصیل با آن‌ها دست به گریبان هستند ناشی از ناکارآمدی نظام باورهای آنان است و رابطه نزدیکی با باورهای ناکارآمد افراد در مورد خودشان و عدم اطمینان آن‌ها به توانایی‌هایشان دارد^[۱۵]. یکی از عوامل شناختی که Bandura در سال‌های اخیر روی آن‌ها تأکید می‌کند، خودکارآمدی است^[۱۶]. به نظر بندورا خودکارآمدی به این معنی است که فرد فکر کند قادر است پدیده‌ها و رویدادها را برای رسیدن به وضعیت مطلوب با رفتار و کردار مناسب خود سازمان دهد^[۱۷]. خودکارآمدی یعنی اعتقاد شخص به اینکه می‌تواند رفتاری را انجام دهد که نتیجه دلخواه حاصل شود. افراد با خودکارآمدی کم، درباره توانایی‌های خود تفکرات بدینسانه‌ای دارند و از هر موقعیتی که براساس نظر آن‌ها از توانایی‌هایشان فراتر باشد دوری می‌گزینند. در مقابل، افراد با خودکارآمدی بالا، تکالیف سخت را چالش‌هایی قلمداد می‌کنند که می‌توانند بر آن‌ها مسلط شوند^[۱۸]. در مطالعه‌ای که Capri, Ozkendir, zkurt Karakus بر روی ۳۵۴ دانشجوی دانشگاه ترکیه انجام داد مشخص شد خودکارآمدی عمومی با رضایت از زندگی ارتباط مثبت و معنی‌دار و با فرسودگی تحصیلی رابطه معکوس و معنی‌داری داشت^[۱۹]. همچنین Green, Liem, Martin, Colmar Marsh, McInerney نشان دادند، انگیزه تحصیلی و خود پنداره به طور مثبت پیشگویی‌کننده نگرش به مدرسه و مشارکت در کلاس و انجام تکالیف بوده و به طور منفی غیبت در مدرسه را پیش‌بینی می‌کند و همچنین مشارکت در کلاس و انجام تکالیف به طور مثبت پیش‌بینی کننده خوبی برای عملکرد تحصیلی است^[۲۰]. بنابراین، با توجه به پژوهش‌های انجام‌گرفته و کم انگیزگی دانشجویان و از آنجایی که این مورد به عنوان یک عامل عمدۀ بازدارنده در پیشرفت و عملکرد تحصیلی دانش‌آموزان هستند که هزینه‌های هنگفتی را بر جوامع تحمیل می‌کند، ضرورت بررسی اثربخشی مداخلات آموزشی در افزایش انگیزش تحصیلی به چشم

انگیزش تحصیلی را پر کردند. خلاصه جلسات خودکارآمدی در جدول شماره ۱ آورده شده است:

جدول ۱: خلاصه جلسات خودکارآمدی بندورا

اعضاي گروه به همديگر معرفی شدند و بين آنها ارتباط برقرار شد. اهداف کارگاه و قواعد گروهی برای آنها تبيين شد. خودکارآمدی و ويژگی افراد خودکارآمدی برای دانشآموزان توضيح داده شد و از آنها بازخورد دریافت شد.	جلسه اول
مرور جلسه قبل، آموزش عوامل مؤثر بر خودکارآمدی شامل تجارب مسلط، تجارب جانشيني، قانع ساري کلامي، حالتاي فيزيولوژيکي و هيچاني و تجارب تصويرسازي بررسى شد.	جلسه دوم
مرور جلسه قبل، در مورد عوامل تأثيرگذار بر خودکارآمدی بحث و گفتگو شد. درباره راههای بالا بردن خودکارآمدی صحبت شد. آشنا کردن افراد گروه با خودهای ممکن مطلوب و نامطلوب و تشخيص اينکه کدام ويژگي فعلی، آنها را در رسيدن به خود مطلوب کمک نموده و کدام ويژگي های خود مانع رسیدن به خود مطلوب شده است.	جلسه سوم
ارائه تکليف: تهييه فهرستي از نقاط قوت و ضعف خود و مشخص کردن منبع شكل گيري آنها.	
مرور جلسه قبل و بررسى تکاليف دانشآموزان و بحث در مورد آنها و بازخورد دانشآموزان به همديگر، سپس بحث درباره اضطراب امتحان و دانشآموزان تجربيات خود را در اين زمينه بيان نمودند.	جلسه چهارم
از دانشآموزان خواسته شد زمانی را در نظر بگيرند که اضطراب امتحان ندارند.	
مرور جلسه قبل و بررسى تکاليف دانشآموزان درخصوص داشتن امتحان بدون اضطراب و بيان علت اضطراب و عوامل مؤثر بر آن.	جلسه پنجم
مرور جلسه قبل، بررسى مؤلفه های خودکارآمدی (موفقيت عملکرد، جانشيني مشاهده اي) و تأثير آنها در کاهش اضطراب امتحان.	جلسه ششم
مرور جلسه قبلی، و ادامه بحث در بررسى مؤلفه های خودکارآمدی (قانع ساري کلامي و تعديل برانگيختي) و تأثير آنها در کاهش اضطراب امتحان.	جلسه هفتم
مرور جلسه قبل، مرور کلي جلسات و بيان تجربياتي که داشته‌اند و گرفتن پيش‌آزمون و تقدير و تشکر از دانشآموزان.	جلسه هشتم

ياfتهها

مبني بر اثربخشی خودکارآمدی برانگیزش پیشرفت دانشجویان و تفاوت بين گروه آزمایش و کنترل از لحاظ میزان انگیزش پیشرفت در پس آزمون مورد تأیید قرار می‌گیرد.

بحث

هدف پژوهش حاضر بررسی اثربخشی خودکارآمدی برانگیزش پیشرفت بر دانشجویان علوم پزشکی بود. نتایج پژوهش نشان داد که بین میانگینهای تعديل شده گروه آزمایش و کنترل در پس آزمون از لحاظ انگیزش پیشرفت تفاوت معناداری وجود دارد. بدین صورت که آموزش خودکارآمدی باعث افزایش فراوانی در میزان انگیزش پیشرفت دانشجویان علوم پزشکی گروه آزمایش شده بود.

ياfته پژوهش مبني بر اثربخشی آموزش خودکارآمدی برانگیزش پیشرفت با يافته‌های Mikaeili, Afroz, Gholiezadeh [۱۱] Green, Liem, Capri, Ozkendir, Karakus [۱۲] Aftab, Shah, Martin, Colmar, Marsh, McInerney [۱۳] Huang, Du, Chen Pan, Franklin [۱۴] Mehmmood [۱۵] Yang, Huang [۱۶] همسو می‌باشد. در تبيين اين يافته می‌توان بيان کرد که خودکارآمدی بالا با ايجاد احساس آرامش در روبيه روکردن با تکاليف و فعالیت‌های دشوار به فرد کمک می‌کند و برعكس افراد با خودکارآمدی پایین ممکن است باور کنند که

شرکت‌کنندگان پژوهش حاضر، ۳۰ نفر از دانشجویان (۱۵ آزمایش) و (۱۵) کنترل را تشکيل می‌دهد. در اين بخش به ارائه يافته‌های توصيفي و استنباطي پرداخته می‌شود. جدول شما ۲ بيانگر ميانگين و انحراف مغير انگیزش پیشرفت در پيش‌آزمون و پس‌آزمون بود.

جدول شماره ۲. ميانگين و انحراف معيار انگیزش پیشرفت

متغير	آزمایش		نوع آزمون	کنترل
	SD	M		
انگیزش	۳/۸۹	۱۷/۶۵	۳/۴۰	۱۶/۵۲
پیشرفت	۲/۵۴	۱۶/۶۶	۳/۵۳	۲۴/۶۳

جدول ۳. تجزيه و تحليل کوواريانس تأثير آموزش خودکارآمدی

برانگیزش پیشرفت

منبع تغييرات	P	F	MS	DF	SS	
	۰/۰۰۱	۴/۸۴	۶۸/۹۵	۱	۹۵/۶۸	پيش‌آزمون
گروه	۰/۰۰۱	۲۵/۱۶	۴۷۶/۴۶	۱	۴۷۶/۴۶	

با توجه به نتایج جدول ۲ ($F=۲۵/۱۶$, $P=۰/۰۱$), پس از تعديل نمرات پيش‌آزمون، تفاوت بين گروه آزمایش و کنترل در سطح آلفای ۰/۰۱ معنادار می‌باشد. بنابراین، فرضيه پژوهش

دانشجویان با آموزش شناخت توانایی‌هایشان کمک می‌کرد که خود را باور کنند و درنتیجه احساس اضطراب و درماندگی آن‌ها در شرایط استرس‌زا کمتر شود و موجب افزایش انگیزش پیشرفت در آنان می‌شود. از جمله محدودیت‌های پژوهش حاضر مربوط به جامعه آماری آن است که فقط متشكل از دانش‌آموزان دختر بود و این مسئله تعمیم‌پذیری نتایج را با مشکل مواجه می‌سازد. بنابراین، پیشنهاد می‌شود که در آینده، پژوهش‌هایی از این نوع بر روی هر دو جنس و نمونه‌های مختلف انجام پذیرد تا قابلیت تعمیم‌پذیری بیشتری داشته باشد.

تقدیر و تشکر

از دانشجویان محترم دانشگاه علوم پزشکی گیلان کمال تشکر و قدردانی را دارایم.

تأییدیه اخلاقی

به منظور رعایت اصول اخلاقی در پرسشنامه‌ها ذکر شد اطلاعات کاملاً محرمانه خواهد بود و به صورت گروهی تجزیه و تحلیل گردید.

تعارض در منافع

نتایج پژوهش حاضر با منافع هیچ ارگان و سازمانی در تعارض نیست.

منابع مالی

کلیه هزینه‌های این پژوهش توسط نویسنده مسئول تأمین شده است.

همه‌چیز سخت‌تر از آن چیزی است که آن‌ها از پس آن برآیند باوری که به انگیزش کم، استرس، فرسودگی و ناکارآمدی در چگونگی حل مشکلات منجر می‌شود. افراد با خودکارآمدی بالا به دلیل پافشاری در راه رسیدن به اهداف و واکنش مناسب در مقابل شکست و همچنین انتخاب راهکارهای مناسب در مواجهه با تکالیف درسی محوله، احساس ناکارآمدی درسی کمتری را تجربه می‌کنند. بنابراین در معرض انگیزش پایین‌ترین قرار داردند [۱۸].

در نظریه Bandura^[۱۹] خودکارآمدی بالا با ایجاد احساس آرامش در رویارویی با تکالیف دشوار کمک می‌کند و بر عکس افراد با خودکارآمدی پایین در موقعیت‌های دشوار دچار استرس و اضطراب و افسردگی می‌شوند و این موجب تضعیف در تفکر آنان شده و به کاهش عملکرد آنان می‌انجامد. باورهای افراد درباره توانایی‌هایشان با همان خودکارآمدی در این‌که آن‌ها در موقعیت‌های تهدیدکننده چه مقدار تنیدگی و افسردگی را تجربه کنند تأثیر بسزایی دارد. درواقع به واسطه تفکر ناکارآمد، افراد احساس استیصال و درماندگی کرده و سطح اضطراب و افسردگی در آن‌ها افزایش می‌یابد. دانش‌آموزانی که از خودکارآمدی پایینی برخوردار هستند در مورد توانایی‌های خود دچار تردید هستند و در موقع امتحانات دچار درماندگی شده و احساس اضطراب می‌کنند. آموزش خودکارآمدی به این دانشجویان کمک می‌کند تا باورهای منفی خود را برداشته و به این باور که "من می‌توانم" را جایگزین کنند.

نتیجه‌گیری

به نظر می‌رسد که مباحثت، راهکارها و تکالیف مطرح شده در برنامه آموزش گروهی خودکارآمدی و بحث گروهی در مورد آن‌ها، زمینه تقویت احساس داشتن کنترل بر بدن و ذهن و رویکرد "من می‌توانم" را در دانشجویان فراهم کرده است و آموزش گروهی خودکارآمدی، شیوه فکر، باورها و احساس آزمودنی را تغییر می‌دهد. شایان به ذکر است آنچه که پیش از شروع جلسات آموزشی به طور قابل ملاحظه‌ای دیده شد سردرگمی دانشجویان در پاسخ به این سؤال بود که "من چه کسی هستم" دانشجویان فاصله بین خود فعلی‌شان را با خود ممکن مطلوب خیلی زیاد می‌دیدند و تکیه آن‌ها به آنچه به آن‌ها نسبت داده می‌شد، بود. مسلمًا در این شرایط که حتی افراد آگاهی و شناخت درستی از خود ندارند و بیشتر بر اساس بازخوردهای دیگران و ناکامی‌های درونشان خود را تعریف می‌کنند. باور کردن توانایی‌هایشان امری دشوار است چون برای خود توانایی قائل نیستند درنتیجه آموزش خودکارآمدی به

References

1. Ghanbari S, Soltanzadeh V. The Application of Multiple Choice Model (MCM) in Item Analysis and the Comparison of its Fit and Information with Three Parametric model (3PM): Case Study: The Biology Test of University's Entrance Exam 2012. *J Measur Stud and Educ Evalu.* 2016; 6(14): 41-67.
2. Garn M, Matthews S, Jolly JL. Parental Influences on the Academic Motivation of Gifted Students: A Self-Determination Theory Perspective. *Gif Child Quart.* 2010; (54): 263 – 272.
3. Ariyanpooran S, Amiri-manesh M, Taghavi D, Haghtalab T. Relationship between self-concept and academic motivation (reading, writing and math) in elementary students with LD. *J Learn Disabil.* 2014; 4 (1): 56-72.
4. Hatice O. Academic self-efficacy and academic procrastination as predictors of problematic internet use in university students. *Com & Educ.* 2011; 9(57): 1109–1113
5. Lee JQ, McInerney DM, Liem GA, Ortiga YP. The relationship between future goals and achievement goal orientations: An intrinsic-extrinsic motivation perspective. *J Conus Educ Psychol.* 2010; 35(4): 264-279.
6. Zulalie B, Ghorbani F. Comparison of academic motivation and school engagementin students with and without dyslexia. *J Learn Disabil.* 2014; 3(4): 44-58.
7. Rostami Z, Abedi M, Bishofli V. Maslach Burnout Inventory education standardization on female students of Isfahan University. *New Educ Approaches.* 2011; 6(1): 21-38.
8. Behnam M, Zahrakar K, Zare Bahram Abadi M. The effectiveness of group training efficacy in improving the compatibility of married women. *J Coun and Psycho fam.* 2014; 5(1): 43-66.
9. Jain S, Dowson M. Mathematics Anxiety as a Function of Multimensional Self- Regulation and Self-Efficacy. *Cont Educ Psychol.* 2009; 1(34): 240-249.
10. Sarvghad S, Rezaee A, Masomi F. On the Relationship between Thinking Styles and Self-Efficacy of Pre-University Students in Shiraz. *J of Women and Soc.* 2010; 1(4): 135-156.
11. Capri B, Ozkendir OM, Ozkurt B, Karakus F. General Self-Efficacy belief, Life Satisfaction and Burnout of University Student. *Procedia- Social and Behavioral Sciences.* 2012; 8(47): 968-973.
12. Green J, Liem GAD, Martin AJ, Colmar S, Marsh HW, McInerney D. Academic motivation, selfconcept, engagement, and performance in high school: Key processes from a longitudinal perspective. *J adolesc.* 2012; 35(5):1111-22.
13. Bahargava V. Achievement Motivation Test of completion method sentences. (Translatin by Karami, A: 1999). Tehran: University Of Alameh Tabatabae. 1994.
14. Mikaeili N, Afroz G, Gholiezadeh L. The comparison of early maladaptive schemas in secondary school students with and without school anxiety. *Journal of Psychology School.* 2012; 1(4): 90-103.
15. Aftab N, Shah A, Mahmood R. Relationship of self efficacy and burnout among physicians. *Academic Res Int.* 2012; 5(2): 539-48.
16. Pan SC, Franklin T. In-Service Teachers' Self-Efficacy, Professional Development, and Web 2.0 Tools for Integration. *New Horizons Educ.* 2011; 59(3):28-40.
17. Huang YH, Du PI, Chen CH, Yang CA, Huang IC. Mediating effects of emotional exhaustion on the relationship between job demand-control model and mental health. *Stress Health.* 2011; 27(2):e94-e109.
18. Sharififard F, Norozi K, Hosseini M, Asayesh H, Norozi M, Ashrafrezaei N. The relationship between academic burnout and academic self-efficacy among nursing and paramedics college students. *Journal of Urmia Nursing And Midwifery Faculty.* 2014; 12(8): 792-799.
19. Bandura A. Self- Efficacy: The Exercise of Control. NewYork (H.W): Freeman and Company Publishers;1997.